
sobota, 16.06.2018

11. Niedziela Zwykła - czyli jedno małe ziano, jeden mały krok

Nie sędzę, abyśmy spontanicznie chcieli wierzyć, że z królestwem Bożym w naszym życiu jest tak, jak z ziarnkiem gorczycy. Zazwyczaj przecież, kiedy myślimy o nawróceniu, czyli o tym, w jaki sposób na nowo zaszczyć w nas i pielęgnować królestwo Boże, planujemy wielką, egzystencjalną rewolucję. Nie zamierzamy wsiewać najmniejszych ziaren i czekać, aż wyrosnie drzewo tak wielkie, że ptaki niebieskie będą gnieździć się w jego gałęziach. Raczej chętnie przeszczepilibyśmy już dojrzałe i wielkie drzewo, a później sami zasiedlili je ptakami z nieba. Nie wierzymy, że małe ziarenko, drobny krok jest najlepszym i wystarczającym początkiem do objawienia się wewnętrznej siły i doskonałości królestwa Bożego. Być może dlatego, że łatwiej jest snuć największe nawet plany, niż wykonać jeden mały krok w kierunku królestwa. Łatwiej jest rozmyślać o plantacji wielkich drzew, niż przygotować glebę pod małe ziarenko i rzeczywiście je zasadzić.

Chrystus obiecuje dziś, że w każdym najmniejszym ziarnku gorczycy, w każdym najmniejszym, ale konkretnym i wykonanym kroku ku doskonałości królestwa Bożego, jest wystarczająco dużo dynamiki, aby wyrosło potężne drzewo doskonałości i nawrócenia. Początkiem wielkiego drzewa jest małe ziarenko, początkiem doskonałości jest doskonałość w drobiazgach. Pewien stary kardynał mawiał: „Jeśli zapytasz mnie, co masz czynić, aby być doskonały, odpowiem: Nie leż w łóżku dłużej, niż wymaga tego czas odpoczynku, pierwsze myśli kieruj ku Bogu, pobożnie nawiedzaj Najświętszy Sakrament, odmawiaj w skupieniu Anioł Pański, jedz i pij na chwałę Bożą, dobrze odmawiaj różaniec, bądź skupiony, wystrzegaj się złych myśli, nałężycie odbywaj wieczorną medytację, codziennie rób rachunek sumienia, kładź się spać w odpowiednim czasie – i już jesteś doskonały”. Wielkie drzewo wyrasta z ziarnka gorczycy.